

CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 25-158-3118

Chișinău

20 martie 2024

Biroul Permanent al Parlamentului

În temeiul art.58 din Regulamentul Parlamentului, adoptat prin Legea nr.797/1996, se prezintă Avizul la proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (*inițiativa legislativă nr.29 din 01.02.2024*), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 211 din 20 martie 2024.

Anexe:

- Hotărârea Guvernului cu privire la aprobarea Avizului (în limba română -1 filă și în limba rusă -1 filă);
- Avizul la proiectul de lege (în limba română -1 file).

Secretar general
adjunct al Guvernului

Roman CAZAN

Ex.: Viorica Mustea
Te. 022-250-128

Casa Guvernului,
MD-2033, Chișinău,
Republica Moldova

Telefon:
+ 373 22 250 101

Fax:
+ 373 22 242696

SECRETARIATUL PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA	
D.D.P. Nr.	738
"20" 03	2024
Ora	

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÂRE nr. 211

din 20 martie 2024

Chișinău

**Cu privire la aprobarea Avizului la proiectul de lege
pentru modificarea unor acte normative**

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului Avizul la proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative.

Prim-ministru

Contrasemnează.

Ministrul justiției

DORIN RECEAN

Veronica Mihailov-Moraru

AVIZ

la proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative

Guvernul a examinat proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative, înaintat cu titlu de inițiativă legislativă (nr. 29 din 1 februarie 2024) de către un grup de deputați în Parlament, și comunică următoarele.

Inițiativa legislativă este înaintată în conformitate cu art. 73 din Constituția Republicii Moldova și art. 47 din Regulamentul Parlamentului, adoptat prin Legea nr. 797/1996.

Sub aspectul intenției de reglementare, potrivit notei informative, elaborarea proiectului rezidă în necesitatea ajustării cadrului penal și a celui contravențional ce vizează incriminarea vânătorii ilicite (braconajului), iar scopul proiectului constă în perfecționarea și adaptarea conținutului normelor juridice aplicate în vederea calificării și a sancționării faptelor ce atentează la relațiile sociale cu privire la biodiversitatea speciilor de faună de interes cinegetic aflate în stare de libertate, apărute împotriva vânatului ilicit (braconajului).

În vederea îmbunătățirii calității proiectului se impun următoarele observații și propuneri.

La art. I (Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002)

Cu referire la titlul art. 233, se consideră oportună redenumirea acestuia ca „Braconajul”, or braconajul presupune vânătoarea cu încălcarea prevederilor specifice acestei activități. Mai mult ca atât, art. 2 din Legea vânătorii și fondului cinegetic nr. 298/2018 (în continuare – *Legea nr. 298/2018*) definește braconajul ca o acțiune ilegală desfășurată în vederea obținerii aceluiași efecte ca și prin vânătoare, dar fără a fi respectate condițiile legale pentru desfășurarea acesteia. Respectiv, modalitățile normative alternative prevăzute la lit. a) – h) ale art. 233 reprezintă încălcări specifice regulilor de vânătoare. Astfel, utilizarea termenului de braconaj este mai potrivit speței și corespunde terminologiei utilizate în cadrul legal conex ce vizează infracțiunea prevăzută la art. 233 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 (în continuare – *Codul penal al Republicii Moldova*).

Referitor la formula dispoziției propusă la art. 233 alin. (1) „Se consideră vânătoare ilicită (braconaj) acțiune ce întrunește cel puțin unul din criteriile indicate.”, menționăm că o asemenea formulare este contrară tehnicii și spiritului legii penale din următoarele considerente.

Cu titlu general, se remarcă faptul că alin. (1) al art. 233 nu corespunde structurii interne (logice) specifice unei norme juridice penale, acesta conținând elemente de definire a termenului de „vânătoare ilicită”, potrivit căruia: „Se consideră vânătoare ilicită acțiunea ce întrunește...”

Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin acțiune. Vânătoarea, în sensul Legii nr. 298/2018, reprezintă căutarea, pândirea, stârnirea, gonirea,

împuşcarea, capturarea sau orice altă acţiune care are ca scop capturarea ori uciderea exemplarelor speciilor de faună de interes cinegetic aflate în stare de libertate. Caracterul ilicit al vânătorii derivă din nerespectarea condițiilor legale pentru desfășurarea acesteia.

Semnele alternative ale infracțiunii de vânătoare ilicită (braconaj) prevăzute la lit. a) – h) nu pot fi apreciate drept criterii ale faptei infracționale. De fapt, acestea reprezintă, în exclusivitate, modalități normative alternative ale faptei prejudiciabile. Din formula propusă de către autor, atestăm că se confundă semnele componente de infracțiune cu elementul material, care constă într-o acțiune/inacțiune (în speță – acțiunea de vânătoare ilicită) care poate fi realizată prin mai multe modalități (variante) normative alternative. Astfel, la formularea cuprinsului art. 233 alin. (1), se va descrie comportamentul social periculos exprimat prin vânătoarea ilicită, urmat de expunerea modalităților normative alternative, utilizând una dintre următoarele formule: 1) „*a uneia dintre următoarele fapte:*” (exemplu: art. 135 din Codul penal al Republicii Moldova); 2) „*săvârșită prin:*” (exemplu: art. 243 alin. (1) din Codul penal al Republicii Moldova); sau 3) „*exprimată în una dintre următoarele fapte:*”.

Cu referire la dispozițiile art. 233 alin. (1) lit. a) și b), se consideră necesar a fi revizuite din următoarele considerente:

În primul rând, urmează a fi clarificat sensul cuvintelor „*calitatea de vânător*”, „*dreptul de a vâna*” și „*carnet de vânător*”. Astfel, referitor la calitatea de vânător, menționăm că, în conformitate cu art. 2 din Legea nr. 298/2018, vânătorul este persoană fizică, membru al unei societăți de vânători care participă la asigurarea protecției și a menținerii faunei de interes cinegetic, precum și la recoltarea exemplarelor din speciile de faună de interes cinegetic în condițiile legii. Potrivit art. 2 din Legea nr. 130/2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă (în continuare – Legea nr. 130/2012), vânătorul reprezintă persoană fizică titular al unui carnet de vânătoare valabil în condițiile Legii regnului animal nr. 439/1995. Respectiv, actul care atestă deținerea calității de vânător este carnetul de vânător eliberat în condițiile art. 26 din Legea nr. 298/2018.

Referire la textul „*dreptul de a vâna*”, menționăm că, în conformitate cu art. 25 alin. (1) din Legea nr. 298/2018, vânătoarea poate fi practică doar de către vânătorii titulari ai permiselor de armă, precum și ai carnetelor de vânător care sunt vizate anual. Vânătoarea se desfășoară în temeiul permiselor de vânătoare, documente cu regim special, eliberate de către gestionar și care permit titularului să vâneze exemplare dintre speciile de faună de interes cinegetic (foaie/fișă pentru recoltare, autorizație de a vâna animale sălbatice copitate), în limitele cotelor de recoltare aprobate. În aceeași ordine de idei, pct. 5 subpct. 1) și 2) din Regulamentul privind vânătoarea exemplarelor din specii de faună de interes cinegetic și caracteristicile mijloacelor folosite în cadrul vânătorii, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 254/2021 pentru aprobarea actelor normative cu privire la constituirea și gestionarea Fondului cinegetic național (în

continuare – *Hotărârea Guvernului nr. 254/2021*), definește foaia/fișă de recoltare și autorizația de a vâna animale sălbatice copitate ca fiind acele acte care confirmă dreptul unui vânător sau unui grup de vânători de a exercita un anumit tip de vânătoare.

În altă ordine de idei, pct. 31 din *Hotărârea Guvernului nr. 782/2000* pentru aprobarea regulamentelor-cadru ale parcurilor naționale, monumentelor naturii, rezervațiilor de resurse și rezervațiilor biosferei, prevede: „În baza autorizației eliberate de autoritatea centrală pentru mediu, se poate admite vânatul selectiv, capturarea și pescuitul unor exemplare de specii faunistice în scopuri de cercetare științifică și în scopuri muzeistice.” Astfel, în acest caz dreptul de a exercita vânatul selectiv este confirmat în temeiul autorizației eliberate de către autoritatea centrală pentru mediu.

Realizând analiza sensului textului utilizat în redacția art. 233 alin. (1) lit. a) și b), textul dispozițiilor urmează a fi revizuit în vederea neadmiterii incertitudinii juridice la aplicarea normelor de drept penal. Astfel, aferent art. 233 alin. (1) lit. a) „vânătoria fără a deține calitatea de vânător sau dreptul de a vâna fiind anulat sau suspendat”, apare întrebarea dacă dreptul de a vâna care a fost anulat sau suspendat se referă la carnetul de vânător sau la permisul/autorizația de vânătoare. Or, carnetul de vânător și permisul de vânător reprezintă acte distincte și eliberate pentru scopuri diferite. În calitate de suport a celor invocate, trebuie menționat pct. 13 din *Regulamentul privind vânarea exemplarelor din specii de faună de interes cinegetic și caracteristicile mijloacelor folosite în cadrul vânătorii*, aprobat prin *Hotărârea Guvernului nr. 254/2021*, care statuează că, pentru practicarea vânătorii, participanții trebuie să dețină: 1) carnet de vânător, cu excepția elevilor/studentilor instituțiilor de învățământ, participanți la vânătoria colectivă; 2) permis de vânătoare (foaie/fișă pentru recoltare, autorizație de a vâna animale sălbatice copitate).

Totodată, din conținutul art. 233 alin. (1) lit. a) se constată că legiuitorul omite incriminarea modalității normative sub forma de „vânătoria fără a deține permisul sau autorizația corespunzătoare”. Semnalăm că redacția actuală a art. 233 alin. (1) din *Codul penal al Republicii Moldova* cuprinde modalitatea normativă de comitere a vânatului fără autorizația corespunzătoare. Nu este clar raționamentul dezincriminării acțiunii de vânătoare în lipsa autorizației menționate. În nota informativă la proiectul de lege nu sunt aduse argumente care să justifice această omisiune. Se consideră judicioasă păstrarea, în cuprinsul art. 233, a modalității normative de săvârșire a infracțiunii în lipsa autorizației corespunzătoare.

În continuare, cu referire la dispoziția art. 233 alin. (1) lit. b), se atestă că autorii proiectului au stabilit răspunderea penală pentru: „b) vânătoria cu carnet de vânător nevalabil sau cu carnet de vânător ce aparține altei persoane”. Totodată, se propune un nou cuprins al art. 128 alin. (2) din *Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008* (în continuare – *Codul contravențional al Republicii Moldova*), care, în conformitate cu redacția în vigoare, prevede

răspunderea pentru vânătoreea fără autorizație (licență), fără carnet de vânător sau fără permis de deținere sau port și folosire a armei de vânătoreea, depășirea normelor stabilite pentru recoltarea vânatului, precum și vânătoreea în locurile interzise și în perioadele de prohibiție, folosirea armelor, uneltelor și metodelor interzise. Ca urmare, acțiunile de vânătoreea cu carnet de vânător nevalabil sau cu carnet de vânător ce aparține altei persoane au fost transferate din sfera legii contravenționale în cea penală. Or, în redacția actuală a art. 233 al Codului penal al Republicii Moldova și art. 128 al Codului contravențional al Republicii Moldova, în cazul săvârșirii acțiunilor indicate *supra*, persoana urmează a fi trasă la răspundere în baza art. 128 alin. (2) al Codului contravențional al Republicii Moldova. Se ajunge la aceeași concluzie și la analiza art. 233 alin. (1) lit. c): „vânătoreea fără a deține dreptul de a păstra și/sau purta armă de foc.”

În nota informativă la proiectul de lege nu sunt oferite argumente plauzibile în vederea trecerii acțiunilor specificate *supra* din sfera contravenționalului în cea a penalului. Se consideră neargumentată afirmația autorului, potrivit căreia: „Astfel, în legea sus menționată nu este clar prevăzut în ce condiții putem cataloga o acțiune de vânătoreea ca vânătoreea ilicită (braconaj), mai mult ca atât existența plafonului de 200 de unități convenționale excludea din start examinarea sub aspectul penal, acest fapt generând un spațiu de manevră enorm persoanelor care practică vânătoreea ilicită.”, din următoarele considerente:

În primul rând, redacția actuală a art. 233 stabilește expres și fără echivoc acțiunile de vânătoreea ilegală pentru care survine răspunderea penală: 1) fără autorizația corespunzătoare; 2) în perioada interzisă; 3) în locurile interzise; 4) cu unelte nepermise; 5) prin metode nepermise. Componenta de infracțiune este alternativă, latura obiectivă a infracțiunii fiind pasibilă de realizare atât în cazul existenței tuturor modalităților normative alternative, cât și în cazul ipotezei realizării doar a unei singure modalități.

În al doilea rând, la stabilirea plafonului daunelor în quantum de peste 200 de unități convenționale, legiuitorul s-a ghidat de regulile generale privind delimitarea ilicitului contravențional de cel penal. Astfel, principalul criteriu care delimitează aceste două forme de răspundere juridică îl reprezintă pericolul social, care este mai grav, în cazul săvârșirii infracțiunilor. Determinarea naturii și a importanței sociale a interesului lezat prin fapta ilicită se face prin diferențierea pericolului social corespunzător celor două forme de răspundere juridică. Cu cât valoarea protejată se consideră a fi mai importantă, cu atât fapta care-i aduce atingere prezintă un grad mai mare de pericol social și, deci, forma de răspundere antrenată va fi cea penală. În speță, stabilirea survenirii daunelor ce depășesc 200 de unități convenționale, reprezintă semnul care conferă vânătorii ilegale acel grad de pericol social sporit de natura unei fapte penale. De altfel, consacrarea urmării prejudiciabile în calitate de semn constitutiv a infracțiunii prevăzute la art. 233 din Codul penal al Republicii Moldova (așa cum este la moment) și în baza căruia are loc delimitarea numitei infracțiuni de fapta contravențională, specificată

la art. 128 din Cod contravențional al Republicii Moldova, corespunde principiului *ultima ratio* în stabilirea răspunderii juridice pentru săvârșirea unei fapte ilicite.

Prin modificarea propusă, *i.e.* prin transformarea componentei de infracțiune din materială în formală, aparent este ignorat principiul sus-indicat. De fapt, excluderea din textul art. 233 din Codul penal al Republicii Moldova a urmării prejudiciabile în calitate de semn constitutiv ar face și mai complicată delimitarea aplicării răspunderii penale în raport cu răspunderea contravențională.

Nu se regăsesc în nota informativă argumentele plauzibile care ar convinge că faptele anterior supuse răspunderii contravenționale, au căpătat un grad de pericol social mai sporit, or motivația că „Codul penal al Republicii Moldova nr. 985/2002 nu corespunde realităților zilelor de azi, în speță pe aspectul vânătorii ilicite (braconajului)” este o afirmație generală, lipsită de substrat juridic și factologic.

În continuare, cu privire la modalitatea normativă de săvârșire a infracțiunii de vânătoare ilicită indicată la art. 233 alin (1) lit. d), și anume: „folosirea arbaletelor, a arcurilor, a armelor cu amortizor, a armelor și a muniției interzise de normele speciale;”, considerăm formula textului dispoziției ca fiind una lacunară și necesită a fi revizuită. Astfel, nu este clar de ce s-a dispus incriminarea vânătorii ilicite cu folosirea „arcurilor”. În subsidiar, menționăm că legislația conexă regulilor de desfășurare a vânătorii permite utilizarea arcurilor. Totodată, conform art. 24 din Legea nr. 298/2018, vânătoarea este practică prin intermediul: a) armelor de foc de vânătoare; b) păsărilor de pradă dresate; c) **arcurilor de vânătoare**. Suplimentar, secțiunea a 5-a din Regulamentul privind vânarea exemplarelor din specii de faună de interes cinegetic și caracteristicile mijloacelor folosite în cadrul vânătorii, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 254/2021, prevede regulile și condițiile de vânătoare cu arcul de vânătoare. Pct. 13 subpct. 4) din Regulamentul menționat prevede necesitatea deținerii *permisului pentru arcul de vânătoare* ca o condiție pentru practicarea vânătorii. În același timp, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Legea nr. 298/2018, s-a dispus abrogarea Anexei nr. 1 din Legea regnului animal nr. 439/1995 care, de asemenea, la pct. 35 lit. b) prevedea: „35. Se consideră vânătoare ilicită (braconaj): b) vânătoarea cu folosirea arbaletelor, arcurilor, [...]”.

Făcând referire la dispoziția aceleiași modalități normative, se consideră necesară substituirea cuvintelor „de normele speciale” cu cuvintele „de legislația în domeniu”. Formula dată este mai potrivită stilului legii penale și va asigura utilizarea unei terminologii constante și uniforme. Aceeași operațiune urmează a fi efectuată și în cadrul art. 233 alin. (1) lit. e) și h). Astfel, cuvintele „de cadrul normativ cu incidență în domeniu” se vor substitui cu cuvintele „de legislația în domeniu”.

La art. 233 alin. (1) lit. e), autorul proiectului a prevăzut răspunderea penală pentru „tentativa de dobândire sau dobândirea animalelor sălbatice prin mijloace, prin sisteme, prin metode interzise sau neprevăzute de cadrul normativ cu incidență în domeniu”.

Se consideră necesar de a revizui prevederea respectivă prin excluderea cuvintelor „tentativa de dobândire sau”. Atenționăm că nu poate fi inclusă în cadrul aceleiași dispoziții de incriminare atât tentativa la infracțiune, cât și infracțiunea propriu-zisă ca fapt consumat. Mai mult ca atât, nu poate fi stabilită și nu poate fi aplicată aceeași sancțiune pentru ambele forme de exteriorizare materializată a intenției infracționale, or, asemenea formulă este contrară prevederilor art. 81 alin. (3) din Codul penal al Republicii Moldova, care prevede că mărimea pedepsei pentru tentativa de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului Cod pentru infracțiunea consumată. În aceeași ordine de idei, conform art. 27 din Codul penal al Republicii Moldova, se consideră tentativă de infracțiune acțiunea sau inacțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul, iar, conform art. 25 alin. (3) din Codul penal al Republicii Moldova, răspunderea pentru pregătirea de infracțiune și pentru tentativă de infracțiune se stabilește, conform articolului corespunzător din Partea specială a respectivului Cod, ca și pentru infracțiunea consumată, cu trimitere la art. 26 și 27 din Codul penal al Republicii Moldova, respectându-se prevederile art. 81. Observațiile și argumentele invocate sunt valabile și pentru dispoziția art. 233 alin. (1) lit. g).

Suplimentar la art. 233 alin. (1) lit. e) se recomandă substituirea cuvântului „dobândirea” cu cuvântul „vânarea”, or dobândirea animalului vânat reprezintă ultima etapă a vânătorii exprimată în valorificarea vânatului, conform prevederilor art. 10 și 23 din Legea nr. 298/2018. În caz contrar, s-ar crea concluzia greșită că doar în cadrul dobândirii, ca etapa finală a vânătorii, se interzice folosirea mijloacelor, a sistemelor și a metodelor interzise de către legislație. Interdicția dată urmează a fi aplicată și respectată în cadrul întregului proces de vânatoare exprimat în *căutare, pândire, stârnire, gonire, împușcare, capturare sau orice altă acțiune*, care are drept scop capturarea ori uciderea exemplarelor din speciile de faună de interes cinegetic aflate în stare de libertate. Recomandarea este valabilă și pentru dispoziția art. 233 alin. (1) lit. g).

Referitor la incriminarea vânătorii manifestată prin „dobândirea animalelor sălbatice prin mijloace, prin sisteme, prin metode, interzise sau neprevăzute de cadrul normativ cu incidență în domeniu”, prevăzută în redacția art. 233 alin. (1) lit. e), se consideră relevant a fi menționat art. 22 din Legea nr. 298/2018 care prevede o gamă largă de interdicții și reguli cu privire la desfășurarea vânătorii. Spre exemplu, art. 22 alin. (1) lit. t) dispune: „În scopul protecției și al gestionării durabile a faunei de interes cinegetic și a habitatului acesteia, este interzisă capturarea sau dobândirea exemplarelor din specii de faună de interes cinegetic cu ajutorul aparatelor de vedere pe timp de noapte, al aparatelor laser, al dispozitivelor optice/optice electronice instalate pe arme, al camerelor de termoviziune, al oglinzilor, al obiectelor orbitoare și altor aparate de iluminat artificiale; instalarea plaselor, a ieterelor, a lațurilor, a fileurilor, a curselor

și a capcanelor care nu sunt autorizate; gonirea pe crustă de gheață, prin zăpadă adâncă, pe gheață, în foc, în apă, pe miriște de stuf; dezgroparea vizuinilor.”

Se constată că autorii proiectului au preluat unele interdicții de desfășurare a vânătorii și le-au inclus ca modalități normative în cadrul infracțiunii prevăzute de art. 233 (în speță art. 233 alin. (1) lit. g): „tentativa de dobândire sau dobândirea animalelor sălbatice cu ajutorul aparatelor de vedere pe timp de noapte, aparatelor cu termoviziune sau aparatelor de iluminat”).

La aceeași concluzie se ajunge, inclusiv, ca urmare a analizei art. 22 alin. (2) lit. j) din Legea nr. 298/2018, care interzice „urmărirea exemplarelor din specii de faună sălbatică și desfășurarea vânătorii din mijloacele de transport terestru sau aerian; desfășurarea vânătorii asupra păsărilor de apă din șalupe, din bărci cu motor, din alte mijloace mecanice plutitoare în timpul mișcării mijloacelor respective pe apă.”, interdicția respectivă fiind transpusă în cuprinsul art. 233 alin. (1) lit. f) din Cod penal al Republicii Moldova: „urmărirea animalelor sălbatice cu orice fel de mijloace de transport, terestru, naval (acvatic), aerian sau a aparatelor de zbor fără pilot”.

Pe lângă faptul că modalitățile normative prevăzute la art. 233 alin. (1) lit. f) și g) pot fi încorporate în dispoziția art. 233 alin. (1) lit. e) și pot crea probleme de calificare, nu este clar argumentul potrivit căruia autorii proiectului au preluat doar anumite interdicții de desfășurare a vânătorii și le-au inserat expres în norma penală. Spre exemplu, nu este clar cum poate fi motivat pericolul social sporit al vânătorii prin utilizarea aparatelor de vedere pe timp de noapte și necesitatea incriminării acestei acțiuni în dispoziția art. 233 din Codul penal al Republicii Moldova în raport cu vânătoarea cu ajutorul dispozitivelor optice/optice electronice instalate pe arme. Trebuie să menționăm că ambele acțiuni sunt prevăzute de aceeași normă specială – art. 22 alin. (1) lit. t) din Legea nr. 298/2018. O explicație rezonabilă și motivată cu privire la acest aspect nu se regăsește nici în nota informativă ce însoțește proiectul de act normativ.

De asemenea, pot apărea situații incerte la calificarea faptei prevăzute de art. 233 alin. (1) lit. e) în raport cu norma din art. 128 alin. (1) din Codul contravențional al Republicii Moldova propusă de către autor – „*Încălcarea regulilor de vânătoare și/sau a prevederilor actelor normative privind folosirea și protecția fondului cinegetic, dacă fapta nu constituie infracțiune*”. Potrivit pct. 116 subpct. 21) din Hotărârea Guvernului nr. 254/2021 „*În scopul protecției și gestionării durabile a fondului cinegetic, se interzice: dobândirea cervidelor prin metoda „la goană” cu câini de vânătoare.*”. Nu este clar în baza cărei norme indicate *supra* urmează să survină răspunderea la reținerea unei asemenea acțiuni. Se va ține cont că este vorba despre două tipuri de răspundere diferită, iar răspunderea penală atrage efecte mult mai grave în raport cu cea contravențională. Deci, considerăm că normele respective urmează a fi revizuite pentru a exclude orice interpretări și pentru a delimita clar pentru care acțiuni urmează a fi aplicată răspunderea penală și pentru care acțiuni urmează a fi aplicată răspunderea contravențională.

Modalitatea normativă de săvârșire a infracțiunii de vânatoare ilicită, prevăzută de art. 233 alin. (1) lit. h), „aflarea în fondul cinegetic cu arme de vânatoare în afara perioadei de vânatoare stabilită de cadrul normativ cu incidență în domeniu”, se propune a fi examinată suplimentar din următoarele considerente.

În primul rând, acțiunea de „aflare în fondul cinegetic cu arme de vânatoare în afara perioadei de vânatoare”, privită separat, nu poate fi apreciată drept faptă ce comportă un risc sporit și care necesită o incriminare distinctă în Codul penal al Republicii Moldova. Astfel, considerăm necesară inserarea, în cadrul dispoziției indicate *supra*, a scopului în calitate de semn obligatoriu și anume: „scopul de a vâna”. Mai mult decât atât, se constată că dispoziția art. 233 alin. (1) lit. h) omite incriminarea unui spectru larg de acțiuni în procesul vânătorii. Astfel, este prevăzută incriminarea acțiunilor de vânatoare ilicită în cadrul fondului cinegetic doar în afara perioadei de vânatoare. Constatăm că autorii proiectului n-au prevăzut incriminarea acțiunilor de practicare a vânătorii în locurile interzise, modalitate normativă prevăzută de redacția actuală a art. 233 din Codul penal al Republicii Moldova.

Legislația în domeniu prevede mai multe interdicții cu privire la locul practicării vânătorii. Astfel, conform pct. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 254/2021, „desfășurarea acțiunilor de vânatoare este imposibilă, inclusiv interzisă, pe următoarele tipuri de suprafețe terestre: 1) suprafețele fondului cinegetic neproductive; 2) zonele nucleu de protecție integrală a ariilor naturale protejate de stat; 3) teritoriul cu lățimea de 1 km de la frontiera de stat către interior, de-a lungul frontierei pe uscat și pe apele de frontieră; 4) terenurile sportive și cimitirele; 5) terenurile din intravilanul localităților, precum și teritoriile cu lățimea de 2 km de la periferiile municipiilor Chișinău, Bălți, Tiraspol și Bender; 6) teritoriile cu lățimea de 500 m de la periferiile celorlalte localități.” Totodată, art. 22 lit. p) și q) din Legea nr. 298/2018, interzice practicarea vânătorii în zonele cu protecție integrală din cadrul ariilor naturale protejate, în crescătoriile de vânat, inclusiv și practicarea vânătorii în rezervațiile naturale printre speciile care fac obiectul protecției în cadrul unei arii naturale protejate, precum și reglementarea numerică a populațiilor păsărilor de apă migratoare în ariile de protecție specială avifaunistică.

În concluzie, practicarea vânătorii în locurile interzise comportă un risc sporit pentru biodiversitatea faunei și necesită a fi păstrată ca modalitate normativă în cuprinsul art. 233 din Codul penal al republicii Moldova. Or omiterea incriminării modalității normative menționate *supra*, contravine argumentelor și scopului expus în cadrul notei informative și anume: Proiectul de lege propus ar permite, reducerea dorinței de a practica braconajul până la excluderea în general, totodată proiectul de lege propune pârghii legale de a taxa orice acțiune și tentativă de braconaj.”

La art. II (Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008

Cu referire la inițiativa de modificare a art. 128 din Codul contravențional al Republicii Moldova, constatăm că au fost supuse modificării denumirea

articolului, redacția alin. (1) și (3), iar alin. (2) se propune a fi abrogat. Dat fiind faptul că art. 128 Codul contravențional al Republicii Moldova se modifică semnificativ, recomandăm expunerea acestuia în redacție nouă.

La pct. 2, introducerea unor excepții de la reținerea art. 135, după sancțiunea contravențională, nu este admisibilă. Astfel, excepțiile prevăzute la lit. a) și b) se vor introduce nemijlocit în dispoziția art. 135 din Codul contravențional al Republicii Moldova.

Totodată, se instituie necesitatea revizuirii propunerii incluse la pct. 2, în partea ce se referă la completarea cu textul „ATV (vehiculelor de teren) și a altor mijloace de transport”, or, potrivit pct. 7 din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357/2009, vehiculul reprezintă un sistem mecanic, cu sau fără autopropulsie, destinat transportului de persoane și bunuri sau echipat cu mecanisme care pot executa anumite lucrări. Totodată, noțiunea prenotată este explicată similar și la art. 2 din Legea nr. 131/2007 privind siguranța traficului rutier. Astfel, ținând cont de cele expuse, se constată că, în ansamblu, atât ATV-urile (vehiculele de teren), cât și alte mijloace de transport fac parte din categoria vehiculelor, unele fiind cu autopropulsie (de exemplu autovehiculele), iar altele fără autopropulsie (de exemplu bicicletele, vehiculele cu tracțiune animală).

Instituirea excepțiilor de la circulație și de la parcare mijloacelor de transport pe terenurile fondului forestier, în spațiile verzi din afara drumurilor publice și în locurile interzise în scop de serviciu și a mijloacelor de transport utilizate la competițiile sportive și/sau activitățile turistice, doar pentru traseele care au fost prestabilite, coordonate și aprobate de către administratorul fondului forestier, a fondului cinegetic și, după caz, de către gestionarul fondului de vânătoare, nu este argumentată în nota informativă, motiv pentru care nu pot fi reținute raționamentele autorului de a deroga de la norma regulatorie generală.

Amendamentul formulat la pct. 3, care conferă competență comisiei administrative de a examina contravenția prevăzută la art. 135, se va reexamina în contextul art. 405 din Codul contravențional al Republicii Moldova, potrivit căruia contravențiile prevăzute la art. 95, 109–112, art. 113 alin. (1)–(6), art. 114 alin. (1), (2), (4) și (5), art. 115, 117–119, 120–126, 127–130, 132–154, 154¹, art. 155 alin. (1), art. 155² alin. (3), art. 156 și 182 se constată și se examinează de către Inspectoratul pentru Protecția Mediului.

Art. III se consideră inutil, deoarece repetă regula generală de intrare în vigoare a actelor normative prevăzută la art. 56 alin. (1) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative: „actele normative intră în vigoare peste o lună de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova sau la data indicată în textul actului normativ, care nu poate fi anterioară datei publicării”.

Totodată, proiectul urmează a fi revizuit prin prisma normelor de tehnică legislativă.

În conformitate cu prevederile art. 42 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, dacă noul act normativ modifică sau abrogă mai mult de două

acte normative ori părți ale acestora, denumirea acestuia trebuie să conțină o formulă generală referitoare la modificarea sau la abrogarea unor acte normative. După caz, denumirea poate conține o paranteză în care se indică laconic obiectul reglementării proiectului.

Dacă se modifică un singur articol dintr-un singur act normativ, pentru exprimarea normativă a intenției de modificare a articolului actului normativ se indică expres elementul structural, actul normativ vizat cu toate elementele de identificare necesare, iar dispoziția propriu-zisă se formulează utilizându-se textul „va avea următorul cuprins:”, urmat de redarea modificărilor.

În contextul celor expuse mai sus, Guvernul comunică susținerea de principiu a proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative, cu condiția de a ține cont de observațiile și de propunerile de revizuire expuse în prezentul Aviz.

ПРАВИТЕЛЬСТВО РЕСПУБЛИКИ МОЛДОВА

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 211

от 20 марта 2024 г.

Кишинэу

**Об утверждении Отзыва на проект закона
о внесении изменений в некоторые нормативные акты**

Правительство ПОСТАНОВЛЯЕТ:

Утвердить и представить Парламенту Отзыв на проект закона о внесении изменений в некоторые нормативные акты.

Премьер-министр

ДОРИН РЕЧАН

Контрассигнует:

Министр юстиции

Вероника Михайлов-Морару